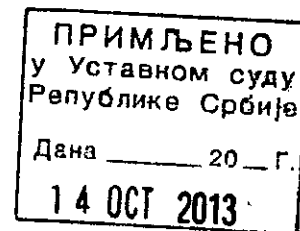

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УСТАВНИ СУД
11000 БЕОГРАД
Ул. Булевар краља Александра 15

СЕКРЕТАРУ УСТАВНОГ СУДА

Предмет бр. Уж-4892/2013

ПОДНОСИЛАЦ: **ДЕВИЋ ИЛИЈА**, из Београда, ул. Виле Равиојле 9, ЈМБГ 2507952880033 кога заступа пуномоћник Емир Јашаревић, адвокат из Београда, ул. Милоша Поцерца 17.

ПОДНЕСАК

Уставном суду поднео сам Уставну жалбу дана 20.06.2013. године која се води под пословним бројем Уж-4892/2013.

Налазим за сходно да укажем на следеће:

Привредник сам од 1974. године и све што сам стекао у тих 35 година рада инвестирао сам у Србију. Био сам власник привредног друштва „МАНЦООП“ д.о.о. Београд, „МАНЦООП АГРАР“ . Био сам већински власник привредног друштва „АТП ВОЈВОДИНА“ а.д. Нови Сад и то са преко 81 % капитала (пре стечаја), а сада сам власник преко 38% капитала овог привредног друштва у реорганизацији. Капитал компаније „АТП ВОЈВОДИНА“ сам из сопствених средстава купио на јавном надметању од Агенције за приватизацију 2004. Године. Све обавезе према Агенцији сам уредно и савесно извршавао док ме непријатељи нису омели у томе. Запослио сам нових 200 радника, у компанију сам унео нове аутобусе, проширио делатност и повећао квалитет услуга потрошача. Био сам значајан порески обвезник у земљи у којој је сада буџет празан.

АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад, у време када сам ја био већински власник и директор, и Град Нови Сад закључили су Уговор бр. II-020-2/2006-770 дана 08.05.2006 године, којим је било предвиђено да моја фирма изгради нову Аутобуску станицу, а да Град измести међумесни и међународни саобраћај. Одмах по завршетку инвестиције, вредне преко

тридесет милиона евра, кренуо је напад од стране моћних људи у власти и око власти на мене и моју фирму. На жалост успели су. Верујем само привремено.

Уз валидну документацију нисам могао да остварим своја права, тако да сам у јулу 2007. године поднео тужбу за накнаду штете Привредном суду у Новом Саду против Града Новог Сада. Од тада до данас кренула је читава једна лавина лажи и подвала усмерена према мени и мојој породици. Разноразни градски и државни органи почели су да ме прогањају за све и свашта, па чак и за оно што, никад никог, у граду Новом Саду нису.

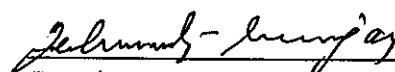
Епилог судског спора на Врховном касационом суду је свима познат и предмет је моје Уставне жалбе, па нема потребе да га посебно коментаришем. Међутим, АТП „Војводина“ налази се на списку 24 спорне приватизације и то једина где је оштећен инвеститор, што је наведено у Резолуцији ЕП за Србију. Невероватно, али истинито, то никог у Србији од људи на власти не боли. А требало би понајпре њих.

Као грађанин ове земље, као пословни човек из Србије који је хранио преко 500 породица мојих радника, све мање верујем да ћу правду пронаћи у Србији, па зато молим да се моја уставна жалба у предмету Уж-4892/2013 решава убрзано, наравно колико је то могуће. Јер каква је то правда у којој приватни инвеститор, приликом склапања уговора, мора да води рачуна више о интересима једног јавног предузећа, од интереса сопственог предузећа.

У складу са Одлуком о пријему странака у Уставном суду (Сл. Гласник РС бр. 112/2008) молим пријем код Секретара Уставног суда ради прибављања информација о току поступка и могућностима прекоредног решавања предмета Уж-4892/2013.

Београд, 14.10.2013. године

Подносилац

Дивић Илија, из Београда

Пуномоћник

АДВОКАТ
Jasarevic Emir
11000 Beograd, Mirosa Pocerca 17
tel. 011/2651-657, fax: 011/2645-678
e-mail: emir.ej@eunet.yu